30/11/2018

Μετωπικά αντίθετοι στα ανίερα σχέδια για την Εκκλησία και την Πίστη μας

/ Γνώμες

Του Σταύρου Καλαφάτη,

βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας

Αναγκάστηκε ήδη -την ανάγκη φιλοτιμία ποιούμενος- να δεχτεί διάλογο τόσο με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όσο και με την Εκκλησία της Κρήτης, που επίμονα αγνοούσε. Και μάλιστα για όλα τα ζητήματα που αποφάσισε να ανοίξει. Για την αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας, τη μισθοδοσία των κληρικών και την απόπειρα αλλαγής του άρθρου 3 του Συντάγματος. Ξέρει, άλλωστε, πως το θαύμα που πρόβαλλε αποδείχτηκε απάτη και κανένας πια δεν μπορεί να τον εμπιστεύεται. Τα δικά του λόγια ήταν αρκετά για να ρίξουν τη μάσκα του Σαούλ και να παραπέμψουν σε Ισκαριώτη.

Λίγες μέρες πριν τη δημοσιοποίηση της κατ’ αρχήν συμφωνίας με τον

Αρχιεπίσκοπο, ο Αλ. Τσίπρας βεβαίωνε την Κοινοβουλευτική του Ομάδα πως «έχει έρθει ο καιρός να κατοχυρωθεί ρητά στο Σύνταγμα η θρησκευτική ουδετερότητα του κράτους με ό,τι αυτό συνεπάγεται κανονιστικά και πρακτικά». Πρότεινε να διατυπωθεί στο άρθρο 3 ρητή δέσμευση σύμφωνα με την οποία «το ελληνικό κράτος είναι θρησκευτικά ουδέτερο» και ομολογούσε ότι θα προκαλούνταν έτσι κανονιστικές και πρακτικές συνέπειες. Δεν διευκρίνιζε τι ακριβώς προεξοφλεί και σε τι αποβλέπει, αλλά άφηνε ξεκάθαρα να φανεί πως αδιαφορεί για την πίστη και τις παραδόσεις των Ελλήνων. Εκείνο που δεν μέτρησε είναι η βούληση του λαού. Διότι, ακόμη κι αν η σημερινή Βουλή αποφασίσει αλλαγή του άρθρου 3, η επόμενη θα την ματαιώσει. Είμαστε και θα είμαστε μετωπικά αντίθετοι.

Μετωπικά αντίθετοι είμαστε και στην απόφαση του Αλ. Τσίπρα να τους βαφτίσει τους ιερείς «ιδιωτικούς υπαλλήλους» και να αναθέσει στις Μητροπόλεις την καταβολή των μισθών τους. Διότι αγνοεί τις ανησυχίες για τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους και περιφρονεί τόσο το έργο που επιτελούν, όσο και την τεράστια ανθρωπιστική προσφορά τους στα χρόνια της κρίσης. Διότι θα μετέτρεπε την Εκκλησία σε σύλλογο ή ΜΚΟ. Αλλά και διότι όλη αυτή η βαβούρα δεν απέβλεπε παρά μόνο στην απάτη ότι αδειάζουν τάχατες 10 χιλ. θέσεις δημοσίων υπαλλήλων, που θα καλυφθούν από ισάριθμους διορισμούς. Είπαμε, λοιπόν, όχι στην απάτη και δεσμευόμαστε, πως εάν ο κ. Τσίπρας προχωρήσει μονομερώς, ο νόμος που θα ψηφίσει θα ακυρωθεί από την επόμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μένει, λοιπόν, στο τραπέζι μόνο η ίδρυση Ταμείου Αξιοποίησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας. Εμείς, άλλωστε, προετοιμάζοντας τη σύσταση κοινής εταιρείας Κράτους-Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ανοίξαμε το δρόμο αυτό, το 2013, αλλά τον έκλεισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Και επειδή μετείχα ως υπουργός Αναπληρωτής Ανάπτυξης στις σχετικές διαβουλεύσεις, οφείλω να πω πως ο καιροσκοπισμός του ΣΥΡΙΖΑ απέτρεψε ακόμη πιο αποτελεσματικές κοινωνικές παρεμβάσεις της Εκκλησίας στις δύσκολες μέρες που περνούμε. Αλλά και να τονίσω πως, με διάλογο και συνεννόηση, πολλά μπορεί να γίνουν.

Ας μην επιμείνει, λοιπόν, ο κ. Τσίπρας στους εκβιαστικούς υπαινιγμούς πως μπορεί να προχωρήσει μόνος. Διότι πέραν της ανώφελης τρικυμίας δεν πρόκειται να καταφέρει τίποτε. Η επόμενη Βουλή δεν πρόκειται να αλλάξει το άρθρο 3 του Συντάγματος και η επόμενη κυβέρνηση θα ακυρώσει οποιονδήποτε νόμο επιχειρήσει να επιβάλει κόντρα στη βούληση του κλήρου. Οι εκλογές, όποτε κι αν γίνουν, θα βάλουν φραγμό στα ανίερα σχέδιά του.